

Grip

Grip nedir?

Grip, influenza adı verilen bir virüs tarafından oluşturulan, ani olarak 39°C üzerinde ateş, şiddetli kas ve eklem ağrıları, halsizlik, bitkinlik, titreme, baş ağrısı ve kuru öksürük gibi belirtiler ile başlayan bir enfeksiyon hastalığıdır.

Daha sonra hastalık tablosuna boğaz ağrısı, burun akıntısı, hapşırma, gözlerin akması ve kanlanması gibi belirtiler de eklenir ve bazı vakalarda da karın ağrısı, bulantı, kusma görülebilir. Ateşin 39°C'nin üzerinde olması, şiddetli kas ağrıları ve halsizlik nedeniyle hastalığı ayakta geçirmek mümkün değildir. Grip, hastaları en az 3-7 gün yatağa mahkum eder. Yaklaşık bir hafta içinde belirtiler kaybolur, ancak halsizlik, belirtilerin kaybolmasından sonra da devam eder ve hatta 2 hafta kadar sürebilir.

Semptomlar	Soğuk Algınlığı	Grip
Ateş	Nadir	Yüksek ateş (> 39 °C) Sık
Baş ağrısı	Nadir	Sık
Kas ve eklem ağrıları	Hafif	Sık
Bitkinlik	Yok	Yoğun
Yatak istirahati	Gerektirmez	Gerektirir
Burun akıntısı	Sık	Hafif
Hapşırma	Sık	Sık
Komplikasyonlar	Sinüs konjesyonu Kulak ağrısı	Sinüzit, Otit, Pnömoni, Ensefalit, Bronşit, Ötüm

Tablo 1. Grip, soğuk algınlığı veya nezleden farklıdır.

Grip, özellikle çocuklarda, yaşlılarda ve kalp, akciğer, böbrek, şeker hastalıkları gibi kronik hastalığı olan kişilerde çok daha ağır seyreder ve ölüme kadar varabilen ciddi sonuçlara yol açar. Bu kadar ciddi tablolara yol açabilen grip, halk arasında çok sık olarak soğuk algınlığı ve nezle ile karıştırılır. Oysa soğuk algınlığı ateş yükselmeden, hafif kırgınlık, burun akıntısı, hapşırma gibi belirtiler ile kendini gösteren, halsizliğe yol açmadığı için yatak istirahati gerektirmeyen bir hastalıktır ve grip ile kesinlikle karıştırılmamalıdır.

Ayrıca grip, özellikle çocuklar ve yaşlılarda ikincil enfeksiyonlara zemin hazırlar ve orta kulak iltihabı, zatürree, beyin zarı ve beyin dokusu enfeksiyonları gibi komplikasyonlara neden olur. Sözü edilen bu kadar özelliğin üstüne hastalığın spesifik tedavisinin olmadığını da eklersek, ne kadar önemli bir sorun ile karşı karşıya olduğumuz daha iyi anlaşılır.

Grip nasıl bulaşır?

Gribe yol açan influenza virüsü, öksürük ve hapşırık gibi ağız, burun akıntıları, hasta kişiler, hatta eşyaları ile doğrudan temasla çok kolay ve hızlı bulaşır.

Hasta kişilerden etrafa saçılan virüs parçacıklarının havada asılı kalabilme yeteneğinde olması bulaşıcılığı daha da artırır. Hasta bir kişinin bir ortama girip çıkması bile o ortamda bulunan kişileri hastalığın bulaşması açısından risk altına sokar. Bu nedenle grip evde, iş yerinde, okullarda, kreşlerde, toplu taşıma araçlarında çok kolaylıkla bulaşır.

Mikrobu kapmış ancak henüz belirtileri başlamamış kişilerin de hastalığı bulaştırması mümkündür. Bulaşma yolları oldukça basit ve bulaşması bu kadar kolay olan bu hastalığa karşı önlem almak çok zor, hatta olanaksızdır.

Risk grupları

Grip, aslında tüm dünya nüfusu için bir tehdit unsurudur. Dünya Sağlık Örgütü (WHO), her yıl dünya nüfusunun % 5 ila 15'inin grip hastalığına yakalanabildiğini bildirmektedir.

Grip herkeste ateş, baş ağrısı, halsizlik, kemik eklem ağrıları, boğaz ağrısı gibi şikayetlere ve bazen uzun süreli yatak istirahatine sebep olmaktadır. Ancak, risk grubundaki kişiler için grip, yol açacağı komplikasyonlar sonrasında ölüme dahi sebep olabilen çok daha tehlikeli bir hastalık olarak tanımlanmaktadır.

Kesin tedavisi olmayan bir hastalık olan gripten korunmak için risk grubundaki kişilerin mutlaka her yıl aşı olmaları, sağlık otoriteleri tarafından

önerilmektedir. (Gribe yakalandıktan sonra kullanılan ağrı kesiciler, ateş düşürücüler, antigripal ilaçlar sadece geçici bir rahatlama sağlayabilirler, tedavi edici değildirler.)

Kimler risk altında?

Dünya Sağlık Örgütü, ACIP (Bağışıklık Uygulamaları Danışma Kurulu / A.B.D.) ve T.C. Sağlık Bakanlığı gibi çeşitli otoriteler, gribi olumsuz etkileri açısından risk grubu olarak tanımlamaktadır.

Tüm sağlık otoriteleri, aşağıdaki ilk gruba giren kişilerin her yıl aşılmasını "mutlak" önermektedir. Ayrıca aşağıda 2. ve 3. grupta yer alan kişilerin de her yıl grip aşısı olmaları, çeşitli sağlık otoriteleri tarafından önerilmektedir.

Kimler grip aşısı olmalı?

1- Gribin yaşamsal risk oluşturduğu ve tıbbi açıdan mutlaka aşılması önerilen birincil risk grupları;

- 65 yaşından büyük kişiler
- 0-59 ay arası sağlıklı bebekler
- Şeker hastaları (diyabet)
- Astım hastaları
- Kronik akciğer hastaları (bronşit vb)
- Kronik kalp ve damar sistemi hastaları (koroner arter hastaları)
- Bağışıklık sistemi baskılanmış kişiler (kronik kan hastalığı - hemoglobinopati - olanlar, kanser hastalığı, immunosupresif kullananlar)

• Huzurevi, bakımevi vb ortamlarda yaşayanlar

2- İkincil risk grupları

- Birincil risk grubunda yer alanlarla yakın temasta olanlar
- 50-64 yaş arası bireyler
- Sağlık personeli
- Birincil risk grupları ile aynı ortamda yaşayanlar
- Huzurevi, bakımevi vb yerlerde çalışan personel

3- Spesifik gruplar için öneriler

- Hamile bayanlar (4 aylıktan itibaren)
- HIV ile enfekte kişiler
- Sık seyahat edenler
- Gribin tıbbi ve ekonomik olumsuz etkilerinden korunmak isteyen kişiler (iş adamları, üretimde çalışanlar, sporcular vb)

Şeker hastasıysanız gribe karşı hayatınızı koruyun!

Diyabetli bir hasta için grip, ağrı ve ateşten daha da öte tehlikeler ifade eder. Grip, şeker hastası için daha fazla hasta olma, daha çok hastanede zaman geçirme ve hatta ölüm demektir. Çünkü diyabet hastasının bağışıklık sistemi, grip virüsüyle savaşacak kadar güçlü değildir. Dolayısıyla grip ve zatürreden ölen insanların sayısı diyabetiklerde üç

katına çıkmaktadır.

Diyabet: Bir hastalık, birçok RİSK

- Grip epidemisi sırasında gribe yakalanmış diyabet hastaları mutlaka hastaneye yatırılarak tedavi edilir.
- Gribe yakalanmış bir diyabet hastası normalden 6 kez daha fazla hastaneye gitmek zorundadır.
- Grip sezonu boyunca, diyabet hastalarının ölüm oranı % 5 ila 15 artar.
- Grip ve zatürreden ölen diyabet hastalarının sayısı, diyabetli olmayanlara göre üç kat daha fazladır.
- Her yıl sayıları 10.000 ile 30.000 arasında değişen diyabet hastası grip veya zatürreden ölmektedir.
- Gripten ölen diyabet hastalarının sayısının gittikçe artmasına rağmen, büyük çoğunluğunun grip aşısı olmadığı tespit edilmiştir.
- Yine ölümcül tehlike ifade eden zatürreye karşı aşılama oranı ise çok daha düşüktür.

Astım, kronik akciğer ve kardiyovasküler hastalığı olanlar: DİKKAT!

Astım ve koroner arter hastalığı olan kişilerin, grip enfeksiyonuna yakalanması, ilaçlarla kurulmuş olan dengenin bozulmasına sebep olarak, kontrol altında olan hastalığın alevlenmesi sonucunu doğurabilir.

Araştırmalar influenza'ya yakalanan astım hastalarının % 80'inde astım semptomların (nefes darlığı, hışırtılı solunum vb) alevlendiğini ve influenza salgınları sırasında astım nedenli ölümlerin % 19 ila % 46 arasında arttığını göstermektedir. Bu nedenle astım hastalarının her yıl gribe karşı aşılması gereklidir. Grip aşısının astım hastalarında astım nöbetlerinde alevlenmeye sebep olmadığı bilinmektedir.

Yine bazı çalışmalar, influenza salgınları sırasında kalp hastalığına bağlı ölümlerin 1,8 kat arttığını ve 53-75 yaşlar arasında influenza'nın myokard enfarktüsü açısından çok önemli bir risk faktörü olduğunu göstermektedir. Grip nedeniyle ölümler, kronikkalp hastalığı olanlarda, sağlıklı bireylere göre 50 kat artmaktadır. Kalp ve akciğer hastalığı bir arada olanlarda ise bu oran 400 kata çıkmaktadır.

65 yaş ve üzerindeki bireylerde grip aşısı kalp yetmezliği nedeniyle hastaneye yatışları % 28 azaltmaktadır.

Grip nasıl önlenir?

Grip aşısı ile önlenir. Grip aşısı tüm kış sezonu boyunca uygulanabilir. Ancak aşından tam yarar sağlanabilmesi açısından grip salgınlarının başlamasından önce aşının uygulanması gerekir. Bu nedenle Eylül ayından Şubat sonuna kadar aşı olunması önerilmektedir.

Doğal tedavi yöntemleri: kanser

Ecz. Fatma Henden

barisecz@ttnet.net.tr

Kanser tedavisi için tüm dünyada bilim adamları ikiye bölünmüş durumdadır. Okul tıbbının sunduğu konvansiyonel metod: Operasyon, kemoterapi, ışın tedavisi. (Sonuç kısa sürede alınır)

Diğeri ise alternatif kanser tedavisi: İki şekilde ele alınabilir; birincisi neştersiz operasyon; bazı bitkisel ilaçlar (İlaçlar dedim, çünkü kesinlikle uzman kişilerin gözetimi altında gerek evde, gerek hastane ortamında uygulanması) kullanarak kanseri yenmek, ki ülkemizde ne yazık ki eğitimi almış insanların elinde değil, sadece kulaktan dolma bilgilerle para kazanma peşinde olanların sektörü haline gelmiş durumdadır. Burada yapılan kandırmacalar ve para hiç de azımsanacak cinsten değildir. İkincisi ise her iki şeklin iyi taraflarının ele alınmasıyla oluşur. Operasyon ardından hekimle birlikte ortak bir karar çerçevesinde, hastanın hayatını idame ettirebilmesi için yaşam tarzını değiştirmesidir. (Sonuç uzun vadede ortaya çıkar. Yan etkileri yok denecek kadar azdır)

Paris'te Villejuif kanser tedavi merkezi tarafından yapılan bir araştırma sonuçları şöyledir: 1989-97 yılları arasında 916 hastayı gözlemlenmiş ve hastalar üç gruba ayrılmış.

1- Sadece okul tıbbının öngördüğü şekilde tedavi olanlar. 389 hasta % 41,38.

2- Okul tıbbının yöntemlerini kabul etmeyen veya onun yardımcı olamayacağı kadar gecikmiş olanlar. 215 hasta % 26,7

3- Sadece teşhise geldikleri için takip edilemeyenler. 312 hasta % 33,0

Sekiz yıllık takibin ardından birinci gruptaki hastaların 102'si % 26,22'si hayattaydı. İkinci gruptaki hastaların 183'ü % 85,11'i hayattaydı.

İkinci gruptakilerin iyileşme oranında birinci gruba göre % 69'luk bir artış var.

Burada alternatif tedavi olarak, tüm dünyada ciddi kanser klinikleri tarafından uygulanan ve başarı oranı yüksek olan bazı yöntemlerden kısaca bahsetmeye çalışacağım.

Kanser bir çok bileşkenin kesişmesiyle ve vücudun asit-baz dengesinin bozulmasıyla ortaya çıkan metabolizma bozukluğunun sonucudur. Bu sebeple vücudun normal pH'sının asitleşmesinden

oluşan hastalıklarda, vücut pH'sının normal seviyeye çıkartılması gerekmektedir. Bununda doğuracağı problemlerden dolayı ilaçlarla hemen yapılmaması, yiyeceklerle yavaş yavaş çıkartılması gerekir. Veya bazı tuzlarla uzun vadede gerçekleştirilir (Tuzlar konusunda önceki yazım: Schüssler tuzları). % 80 bazik % 20 asidik olan yiyecekleri tercih etmek gerekirken tam tersi yapıldığından dolayı bu durum hasıl olur. Bu sebepten dolayı alternatif kanser tedavileri hep çiğ diyetlerle ve çaylarla başlar. En çok kullanılan türü Dr. Gerson metodu olarak bilinen taze meyve sularıyla olmaktadır. Fakat toprak altı yumrularıyla yapılan Alman yöntemi daha etkili ve tadından dolayı içmesi biraz daha zordur. Her iki yöntemle de metabolizma bozukluğu hastalıklarının (kanser, gut, lupus, arterioskleroz, migren, artrit, hemoroit, selulit, obezite, diyabet, hipertansiyon, MS, tbc, alerji, ekzama, anti aging, v.s.) kolayca tedavi edildiği bilinmektedir.

Asidik olan yiyecekler genelde tüm şekerler, yağlar ve proteinlerdir. Bazik olan yiyecekler ise çiğ olan tüm sebzeler ve sadece pişmiş patatestir (kızartması hariç). Teorik olarak sadece çiğ yiyeceklerle (salatalarla) bu iş halledilir gözükmesine rağmen, diyet esnasında karaciğerin, böbreklerin, dolaşım ve sinir sistemini fonksiyonlarının bozulmaması ve varolan bozuklukların da düzelmesi için, bu işin sadece salata ile çözülemeyeceği hemen görülmektedir. Dolayısıyla karışımlar, uzman kişilerce, her türlü olasılığa karşı önlem alınarak kişiye özel hazırlanması gerekir.

Alternatif tedavi yöntemi, gerek profilaktik gerekse de tedavi amaçlı olarak, (ameliyat sonrası veya ameliyatsız) yan etkilerinin yok denecek kadar az olmasından dolayı tercih sebebi olabilir.

En yaygın alternatif tedavi yöntemlerinden bazıları:

A- Diyet

Kanser hücreleri şekerle beslenir, çünkü oksijensiz ortamda mayalanarak oluşurlar. Kanser hücreleri şekeri besinlerden sağlayamazsa proteinlerden bu ihtiyacını karşılar. Evet doğru, depo şeker ya da yağlardan değil, proteinlerden karşılar. Kanserde bu geri dönüşüm sistemine, yani proteinlerin parçalanmasına kaşeksi denir. Alternatif tedavilerde

bu göz önüne alınmaktadır. Diyetle iki tür yöntem seçilebilir. Meyve sularıyla çayların kombinasyonu veya çiğ sebze sularıyla çayların kombinasyonu. Sebze sularının etkisi daha başarılıdır. Daha az şeker içerirler. Fakat içimi zordur. Burada en önemli faktör beta vulgaris var. esculenta dır. (İleti Dergisi, Mart 2007 ilavesi, BEK.) Her ikisi de en az üç hafta, en çok altı hafta ve hayvansal kaynaklı proteinden ve şekerden kesinlikle uzak kalınarak uygulanmalı. (Gerektiği takdirde enzim takviyesi ve lavman yapılarak, metabolizmanın ve immun sistemin tekrar düzene girmesi sağlanır). Vücudun kendi kendini savunması için gerekli olan enzimler, hayvansal proteinleri parçalamak için kullanılırsa boşa harcanarak savunma sisteminin zayıflamasına sebep olur. (Çünkü hayvansal kaynaklı proteinlerin parçalanması için enzimlere ihtiyaç vardır). Fakat kanın proteinsiz işlevini yapması mümkün değildir, bu yüzden ihtiyacı olanı vücuttan tamamlar. İlk sırada da fazla olanları harcar yani gereksiz büyüyenleri ve tümörleri parçalamaya başlar. Diyet sonrası vücuttaki tüm atık maddeler ve plaklar eritilmiş olur. Ben bu atıklara cüruf diyorum. Bu reaksiyon tam anlamıyla bir detoks sistemidir. Diyet sonrası tümör tamamen yok olmuşsa savaş kazanılmış demektir. Küçülmüşse, ya aşağıda yazacağım bir sisteme başvurulur veya ameliyatla alınabilir. Olay bu kadar basite ve metabolizma sorununa indirgenmiştir. Fakat diyetin yapılması büyük bir sabrı ve azmi gerektirir. En büyük engel budur. Bu süreç hasta ve doktor için çok uzundur. Titiz takip, tecrübe ve bilgi birikiminin yanında inatla uygulamayı da gerektirir. Diyet esnasında hayret edilecek şekilde vücut enerji seviyesi kesinlikle düşmemektedir, aksine artmaktadır, yani kişi bu esnada çalışırsa veya tam meşguliyet sağlayabilirse sonuç daha başarılı olmaktadır.

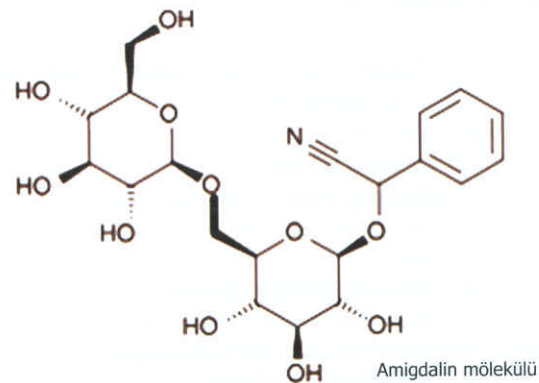
B- Oksidatif tedavi

Bu yöntemde, selektif olarak kanser hücrelerinin yok edilmesi, amigdalin, askorbik asit ve oksijen ile olur. Vücuda reaktif doğal kaynaklı madde verilir. Mesela Amigdalin, (vitamin B17 veya letri de denmektedir), yüksek dozda intra venöz uygulanır. Madde normalde çok toksik olarak bilinmesine rağmen kanser hastalarında mucize sonuçlar çıkarıyor. Amerikan bilim adamlarının 1950' li yıllardaki gözlemleri şöyledir: Amigdalin molekülü normal dokularda herhangi bir değişime uğramazken, kanserli hücrelerde bulunan beta glukosidaz enzimi amigdalini parçalar, iki şeker molekülü, bir tür ağır kesici olan benzaldehit ve hidrojen siyanür ortaya çıkar. Bu da kanserli hücrelerin kimyasal ölümüne sebep olur. Geriye sadece bağ dokusu kalır. Normal şartlarda ulaşamayan, serbest dolaşan veya operasyon sonucu dağılan kanser hücreleri bu mekanizmayla eliminasyona uğrar. Metastaz oluşmaması için profilaktik olarak günde 5 organik ekşi kayısı çekirdeği içi yenir. Her gün ikişer

artırılarak günde 40-60 taneye ulaşılır ve tekrar aynı şekilde azaltılır. Eğer mümkünse meyvesi de yenir, çünkü içeriğinde bulunan enzimler çekirdeğini tamamlar.

İçeriğinde bulunan maddeler:

Salisilik asit (Antienflamatuar etkili ve mide ve barsakta hastalık mikroplarını yok eder, çürümeyi yavaşlatır. (Aksini düşünenler çiçek vazosuna neden aspirin koyduğunu düşünsün, yoksa çiçeğin başı mı ağrıyor?)). Quersetin Q10, beta karotin, Mg, folik asit, K, retinoik asit (Lösemi hücrelerinin kontrolsüz büyümesini engeller, sadece üç kayısı günlük vit. A ihtiyacını karşılar). Ayrıca kayısı çok önemli bazik bir besindir; günümüzde baş belası olan asidik beslenme

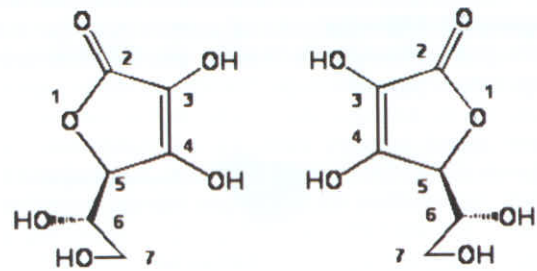

biçiminde dengeyi sağlar. Sadece kayısı yiyen lösemi hastalarında bile kan değerlerinin yükseldiği gözlemlenmektedir. Organik güneş kurusu kayısı ve çekirdeği bizler için katıksız bir bioaktif ürün paketidir. Kayısı Avrupa' ya ülkemizden gitmektedir.

Amigdalinin bulunduğu yiyecekler: Acı badem, kayısı çekirdeği, elma çekirdeği, keten tohumu ve narenciye çekirdekleri.

C- Vitamin C tedavisi

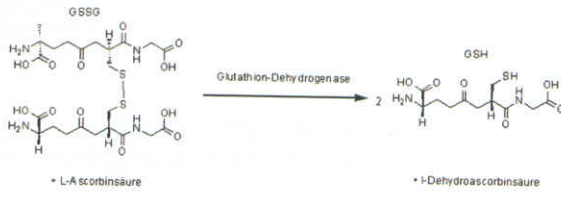
Askorbik asitte de durum hemen hemen aynıdır. Vücutta dehidrojenize olunca kanserli hücrelerdeki enzimlerle peroksit oluşur ki kanserin sonunu hazırlar. Vitamin C intravenöz olarak yüksek

L-Ascorbinsäure
R(5)-S-Ascorbinsäure

D-Ascorbinsäure
S(5)-R-Ascorbinsäure

dozda kullanılır. Oral olarak günde 4 g alınır. Ayrıca yanı sıra takviye olarak lizin alınır. Hiperbarik oksijen tedavisi de bunun aynısıdır. Otto Warburg 1930' lu yıllarda kanserli hücrelerin oksijensiz ortamda çoğaldığını kanıtlamış ve bunun üzerine Nobel ödülü almıştır. Başka bir deyişle kanser fermentasyonla oluşur. Çalışmalar göstermiştir ki ışın tedavisi vücutta oksijen fazla olduğunda daha başarılı oluyor.

D- Ökse otu, viscum album, tedavisi

Ökse otu ekstresiyle yapılır. Genellikle hipertermi tedavisiyle kombine kullanılır.

E- İmmün terapi

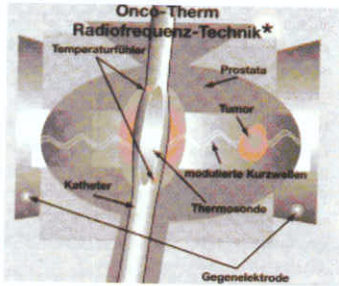
Thymus ve dalak hücreleriyle yapılır. Kanser hücreleri immün sistemi çökertir. Buna karşı en iyi organ thymus ve dalaktır.

F- Orto molekular tedavi

Mineraller yardımıyla destekleyici tedavidir. En önemli mineralleri selen ve germanyumdur.

G- Hipertermi tedavisi

Tümör hücrelerinin özel apereylerle mekanik olarak 40-42 dereceye ısıtılmasıyla olur.

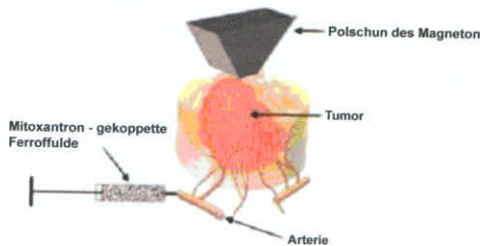

H- Ginseng tedavisi

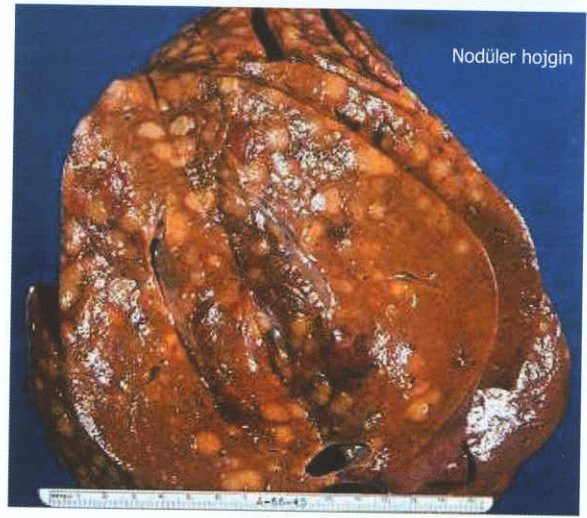
Bitkinin yüksek dozda verilen ekstresiyle Japonların uyguladığı bir yöntemdir.

I- Ayurvedik ve Çin tıbbının bitkileriyle uygulanan tedaviler

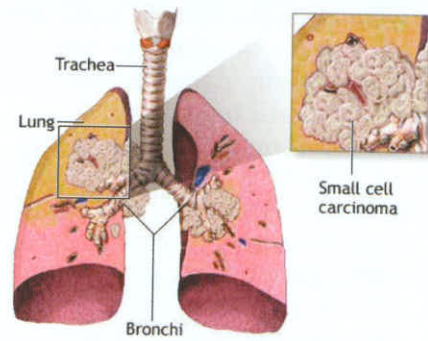
J- Manyetik nano partikelleriyle uygulanan tedavi

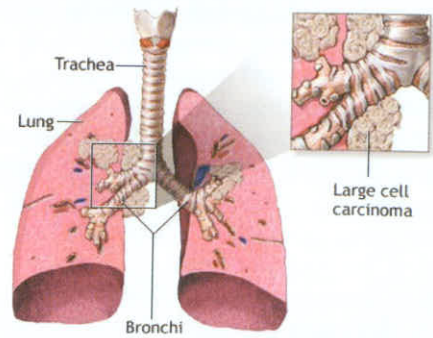
Cilt kanseri

Nodüler hojgin

Small cell carcinoma

Large cell carcinoma

"Siyasetle ilgilenmeyen aydınları bekleyen kaçınılmaz sonuç cahiller tarafından yönetilmeye razı olmaktır."

Eflatun

Ecz. Cihat Türksever

Cumhuriyet kimsesizlerin kimsesidir...

Demokrasi ve Cumhuriyet kavramları insanların zihninde sürekli karıştırılmaktadır. Bundan çıkar sağlayan kesimler de olmuştur. Demokrasi insanlık tarihi kadar eski bir terimdir. Üretim araçları üzerindeki mülkiyet ile harcanan emek ve yaratılan değer in paylaşımı demokrasi tanımını toplum ilişkilerine yansıtmıştır. Üretim araçlarına sahip olanların toplumdaki oranı veya bu mülkiyeti kimler adına elinde tuttuğu evrensel hukukun toplumsal ya da azınlık adına oluşmasını şekillendiren öncül faktörlerden biri olagelmıştır. Emeğin toplumun tamamı tarafından harcanması, oluşan artı değer in yine çoğunluk tarafından adaletli paylaşımı, güvenli, çağdaş toplumların her alanında (sosyal, kültürel, ekonomik) sağlıklı gelişmelerini beraberinde getirmiştir. İnsanlık tarihi bu ilişkiler içinde toplumların ileri adımlarından oluşmuştur. İlkel toplumdaki feodaliteye, burjuva toplumdan kapitalist, emperyalist topluma, oradan da sınıfların olmayacağı aşamalara hep mülkiyet-paylaşım ilişkilerindeki gelişimlerle yürümektedir. Günümüzde emperyalist sistem, küresel boyut zorlaması içinde kıvrılmaktadır. Tabiidir ki sistem bu didaktik yapı içinde değişmemektedir. İlerlemeyi özleyen, isteyen, zorlayan kesimler olduğu gibi, engelleyen ve hatta geriye döndürmeye çalışan kesimlerin sürütünmesinden oluşan kıvılcımlanmalar da olmadan kendiliğinden dönüşüm olanaksızdır. Değişim, basamakların sıçranmasıyla gerçekleştiğinde ise, atlatılan safhadaki sancılar ileri basamaklarda kendilerini daha şiddetli hissettirir.

Toplumlar arasında yaşanan konjektürel dönemi değiştirmek istemeyen ve/veya geriye doğru döndürmek isteyen kesimler her zaman var olmuştur. İnsanların yerleşik düzene geçmesi, mülkiyet-değişim ilişkilerinin ortaya çıkışı, kölelik-efendilik düzeni, feodalite, monarşi, meşrutiyet, oligarşi, kapitalizm, emperyalizm, sosyalizm rejimlerinin toplumlarda yarattığı gerilimler daima bu tür ileri itmelerle direnişler arasında yaşanagelmektedir. Her öne atılan adım önceki eskimiş sosyo-ekonomik ilişkileri ortadan kaldırarak gerçekleşebilmiştir. Toplum katmanları bu dönüşüm sürecinde yeniden şekillenerek yapılanmıştır ve mülkiyet, emek ve paylaşım ilişkilerinde yeni dönem ile kurallar ortaya konmuştur.

Emeğin yarattığı değer, üretim sürecinin devamı ve güçlenip gelişmesi için, tekrar emeğin sahipleri arasında eşit biçimde paylaşılması şarttır. Bu sayede sosyo-ekonomik yapı ilerlemesini hızlandırabilir; ama emek kendisine yabancılaşırsa, arttırılan değer el değiştirirse, hele ki ülke dışına aktarırsa toplum yoksullaşır, köleleşmeye başlar. Üreten kesimler üretim araçlarıyla

mülkiyet ilişkilerinin esiri durumuna düşerler. Ülke içinde toplum adına sarf edilmeyen değerler, tarih boyunca yaratılmış tüm birikimleri, kültürel ve doğal kaynakları kurt gibi kemirmeye başlar. Ülke dışına çıkarılan kaynaklar borç, kredi, ortaklık v.b. şekilde tekrar yurda sızdırılarak yeniden çoğaltılan değerleri, birikimleri, kaynakları daha da çok satın alarak toplumun güvensizlik, çaresizlik batağına gömülmesini bir döngüye çevirir. Hele ki, ülkenin uluslararası anlaşmalarla, borçlanmalarla, ortaklıklarla, işbirlikleriyle ve tahkim mahkemeleriyle eli kolu bağlanmışsa, uçurum kenarında taşla takılmış kağıt parçası gibi savrulacağı anı bilemeden yaşamaya mahkum edersiniz. İşte şematik olarak böyle kendini yeniden üretemeyen ekonomiler toplumun gelişimine engel olurlar. Toplumda buna itirazlar ortaya çıkarsa da güçlü ve hızlı bir şekilde engel olunur veya küçük taviz veya rüşvetlerle sorun giderilir.

Günümüz dünyasını biraz daha iyi analiz edecek olursak, emekçiler ve mazlum halklar emperyalizmden olumsuz etkilenmemek için siyasal, kültürel, sosyolojik, ekonomik, askeri vb. alanlarda direnişler gösterme çabasında dırlar. Tek başına mücadelelerle başarılı olunabileceği halde bu kazanımları kalıcı kılabilmek gitgide güçleştirilmektedir. Birlikte hareket ederek, emperyalizme karşı bir güç birliği geliştirme gayretleri çeşitli ülkeler arasında sürekli araştırılmaktadır. Ancak askeri ya da ekonomik alanda işgalcilik peşinde koşan emperyalist devletlere karşı mücadelede bir araya gelmeye çalışan ülkelerin kendi ulusal sınırları içindeki baskıcı, zorba rejimleri göz ardı edilirse ortak cephe yaratmak olanak ve akıl dışı bir çabadan öteye gidemez. Bu ülkeleri yöneten diktatoryal veya oligarşik yapılar kendi iktidarlarını sürdürürebilmek için emperyalist ülkelerden korunmak isterler; yoksa emperyalizmin kiskacından kurtulup kendi toplum katmanlarına demokrasiyi, özgürlüğü yerleştirip yaymak gibi kaygı ve arzuları asla yoktur. Doğaldır ki, savaş, yayılmacı rejimleri, dış müdahaleleri hiçbir toplum arzulanmaz; ancak ülke içinde özgürlük ve demokrasi kurumsallaştırılıp gündelik yaşama kadar monte edilemediyse, anti-emperyalist mücadele sonunda sağlanan barışın geçici olacağı yadsınamaz. Barışın sigortasının özgürlük ve demokrasi olduğu unutulmamalıdır. Baskıcı rejimler emperyalist güçlere uygun zeminler hazırlayarak savaş ve komplo için meşru(!) nedenler yaratmaktadır. Küresel yayılmaya yönelik her türlü dış baskı ülkeler içinde toplumların özgürlük ve demokrasi taleplerini göz ardı etme, öteleme fırsatını

yaratarak diktatoryal rejimlerin ömrünü uzatmaktadır. Bu nedenle tek başına sürdürülen ulusalcı politikalar toplumların bir anlamda "harakiri" yapmasından farksızdır. Ne yazık ki, bizim toplumumuzda da son yıllarda ulusalcılık çığırkanlık haline gelmiş; özgürlük, demokrasi ve toplumsal barış önemszenmeden sadece "Vatanın Bölünmez Bütünlüğü" gibi basit politik sloganlara indirgenerek toplumun zihninde basite dönüştürülmektedir. Dünya genelinde diktatörlük veya teokratik rejimler anti-empyralist politikalara sarılarak ömürlerini uzatırken, ülke içinde de halkın sefalet altında ezilmesine, soyulmasına çok uygun zeminler bulmaktadırlar.

Ülkemizde Kemalist devrimler toplum yaşamına gerektiği şekilde indirgenememiştir. Osmanlı Devleti sanayi ve aydınlanma dönemini yaşamadığı için ülkesi işgal altında kalınca Kurtuluş Savaşı sonucu Türkiye Cumhuriyeti kurulmuştur. Ancak feodalite doğal süreç içinde tasfiye edilememiştir. Gelişim içinde toplum endüstrileşmeyi sağlayamamış, bireyler özgürleşme adına haklarını kendi mücadele ve gelişimleriyle sağlayamamışlardır. Çağdaşlaşma yoluyla değil devlet eliyle komprador sanayici, paylaşımçı tüccar gruplarını oluşturmak zorunluluğu ortaya çıkmıştır. İleri toplumlarla aynı düzeyi sağlamak amacıyla devlet otoritesi tarafından çok partili rejime geçilmiştir. Çok partili düzende ise teokratik ve feodal kalıntılar siyasi çıkar hesaplarıyla korunmuştur. Özetle, bir yandan çağdaş, ilerici atılımlar yapılmaya gayret edilmiş, öte yandan da kısa süre sonra geriye adım atacak odaklar da sisteme yerleştirilmiştir. Bu çok partili düzen göç, çarpık yapılaşma uygulamalarıyla toplumun kültürel, sınıfsal yapısını alt üst etmiştir. Etnik, kültürel, sosyo-ekonomik toplumsal mozaik inkar edilerek tek amaca hizmet edebilecek insan modeli oluşturularak özgürlük, demokrasi ve barışı savunacak kitleler değil, farkında olmadan sadece toprağı ve üretim araçlarıyla ilişkilerini koruyan şehit-gazi adaylarına dönüş-türülmüşlerdir.

Küresel boyuta çevrilmek istenen empyralist rejimde sosyal hukuk devleti anlayışı kenara itilerek bireysel hukuk değerleri öne geçirilmeye çalışıldığı son yıllarda insanlar gizli kapaklı örgütlenme içindeki gerici zihniyetlerin eline terk edilmektedir. Hatta bazı siyasi odaklar bu çağ dışı odakları överek halkın aklını çelmekten kaçınmadılar. Dinler ilımlı, radikal diye ayrılarak, inananlar bu düşünceler ekseninde oluşturulan tarikatlara dahil edilerek, aynı din içinde insanlar tercihe sürüklendiler. Zaman içinde dini düşüncelere siyaset yolu açılarak ilımlı diye tanıtılan tarikatların politika yapmaları sevimli gösterilmeye başladı ve devlet içine sızdırıldı. İnsanların özeli olan din, devlet yönetimine kadar planlı olarak sokuldu. Sarıklı, sopalı, kübbeli insanlar ülke sokaklarında dolaşırken, devlet konutlarında sofralara kadar oturtuldular. En son aşamada ise "demokrasiyi amaç değil, araç olarak gördükleri"ni söyleme cüretkarlığına kadar ulaştılar. Tesettürü moda olarak yutturma gayretleri her boyutta desteklenerek sevimli gösterilmesine kamusal düzeni korumakla görevli olanlar seyirci oldular. Tayinlerde, terfilerdeki öncelikli liyakat ölççeği kılık-kıyafet ve ibadet

edip-etmemeye indirgenerek kamu düzeni geri dönülmez şekilde altüst edildi.

Ülkemiz genelinde 12 Eylül öncesi komünizm korkusu yayılarak, 1995'ler sonrasında ise anti-empyralist söylemler yayılarak salt ulusalcı politikalar izleyen odaklar demokrasiyi unutturarak, özgürlüklerin içini boşaltıp ucuz milliyetçilik rüzgarları geliştirmişlerdir. Fantastik öğelerle besleyerek, bu akımları kendi içinde kalıplar ve töreler geliştirerek, genç nüfus içinde tartışılmasını, araştırılmasını engellemişlerdir. Bu milliyetçilik akımlarının topluma getirmesi gereken demokrasi ve özgürlük unutturularak, aksine toplumsal barış bozulmuştur.

Artık milliyetçilik siyasi yelpazenin her iki kanadında da taraftar bulur oldu ve ittifak yapıldığı da görülüyor. Oysa demokrasi, özgürlük ve barış alanlarında birbirlerini olumlu etkilemeleri gereken karşıt görüşler, ne yazık ki şimdi sadece anti-empyralist ve/veya salt ulusalcı söylemler ekseninde ittifak kurmaktadır. Bu içi boş birliktelikler din bezirganlarının, laiklik karşıtı siyasetlerin ömrünü uzatmaktadır. Empyralist odaklar ulusal politikaları istemedikleri gibi, demokrasi, barış ve özgürlüğü de istemezler; ama o ülkeye kültürel, ekonomik, siyasi ve askeri yoldan sızmak için önce ulusalcı söylemler yok edilmelidir. Sadece ulusal söylemler de bu odakları çok sevindirir. Ulusalcılarla uğraşmak için dinci, şeriatçı politikaları destekleyerek ilave kârlar elde ederler; çünkü bunun için halkın demokrasi, barış ve özgürlük taleplerini çeşitli yollarla baskı altına almak mümkündür. On yıllar boyunca ülke insanları "Din Elden Gidiyor", "Vatan Elden Gidiyor" çığlıklarını her zaman çeşitli ağızlardan duymuştur.

Ülkemizde siyaset kurumu ilginç bir seyir halindedir. Parlamento içi-dışı muhalefet AB yolculuğunda adeta otobüs yolcularına benzemektedir. Türkiye ile müzakereyi Avrupa Parlamentosu'nda ateşli bir şekilde isteyen Yeşiller ve Sosyalist gruplar olduğu halde, şimdi siyasi iktidar ile bunların ilişkileri muhalefet partilerinden çok daha sıcak görünüyor. AB Türkiye'den müktesebat kapsamında reformlar isterken, bunların dini kökenli değişimler için kullanılabileceği kaygılarını da taşımaktan kendilerini alamadıklarını artık yüksek sesle ifade ediyorlar. İşte burada çok ince bir çizgi ortaya çıkıyor: Toplumda din devletine doğru bir yöneliş seziliyorsa sürekli ve yüksek dozda bir demokrasi, barış ve özgürlük mücadelesi başlatılmalıdır. Halktan korkmadan, halk için her alanda demokrasi, özgürlük ve barış istemeye başlanmalıdır. Siyasi iktidar buna bizzat toplumsal muhalefet tarafından zorlanmalı, teşvik edilmelidir.

Bütün bu düşünceler etrafında Mustafa Kemal Atatürk'ün düşünceleri yeniden hatırlanmalıdır. "Yurtta Barış, Dünyada Barış" derken, ulusalcılık politikasının içte demokratikleşme, özgürleşmeden ayrılmayacağını ifade etmek istiyordu. Özetle, Ulu Önder "Bağımsızlık Benim Karakterimdir" diyordu. Laik, demokratik bir sosyal hukuk devleti kurmuştu; adı Türkiye Cumhuriyeti idi ve "Cumhuriyet Kimsesizlerim Kimsesidir" diyordu. Ülkemizin sınırları içinde yaşayan, inanç ve etnik kökeni ne olursa olsun hiçbir vatandaşımızın kendisi "kimsesiz" hissetmemesi ve karanlığın korkusu aydınlanmanın, toplum hayatına mutluluklar getirmesi dilek ve azmiyle...